

Не е лесно да се вмъкне във всъко отдълно цвѣтче. Тя се завира между тичинките и плодниковото близалце на цвета. Тичинковият прашец се полепва по нейните космици. Тя отлиза на другъ цветъ и отнася прашеца въ него. Той се изтръсва върху близалцето на втория цветъ. Така пчелицата, въ замѣна на отпуснатия ѝ нектаръ, върши ценна услуга на цвета. — Нали всъко растение цвѣти, за да върже плодъ? А плодовете се развиват само тогава, когато тичинковият прашец бѫде пренесенъ върху близалцето. — Виждате ли, каква голѣма услуга правятъ пчелиците на растенията, особено на овошките? Но тѣ правятъ услуга и намъ: **безъ пчели ние бихме имали много малко плодове!**

*

Всичкиятъ тичинковъ прашецъ не се използва за опрашване на цветовете. Пчелицата грижливо изчиства съ крачка полепналия по тѣлото ѝ прашецъ и го поставя въ вдлъбнатините, които се намиратъ на задните ѝ крачки. Пчеларите наричатъ тѣ-зи вдлъбнатини „кошнички“.

Тежко натоварената пчелица едва съ връща къмъ дома си. Дълъгъ е нейниятъ путь. Дали ще найде жилището си? — Да. Тя го помни много добре.

— А-а! Що е това? Току да кацне на дълъгата предъ отвора на кошера, тя забелязва нещо особено. Голѣма тревога. Нейни сестри блъскатъ, тласкатъ, мъкнатъ **нещо**, което се мѣта на самъ-нататъкъ. Искатъ да го изхвърлятъ вънъ отъ кошера. А това **нещо** е една сжинска пчела. — Дали се е държала не-прилично, та затова я изхвърлятъ? — Не. Тя е **чужденка**. Помѣчила се е да влѣзе вътре за грабежъ. Пазачите при отвора познали по миризмата ѝ, че не е отъ тѣхното семейство. Ако да идѣше поне натоварена съ медъ и прашецъ, можеше да се помисли, че е сбъркала кошера си. Тѣ биха я приели на драго сърдце. Но тя бѣше праздна. Явно, че имаше лоши намѣрения: да се скрие въ кошера и да яде наготово. И затова тѣ я прогонваха. И ще я умъртвятъ съ жилата си. Такава е сѫдбата на крадци.

Щомъ стигна въ кошера, нашата пчелица се изкачи на една пита, за да се разтовари. И ето настъпва ѝ майката на кошера, наричана още царица.

Царицата е най-важната пчела въ кошера. Отъ нейната дейност зависи, да бѫде ли кошерниятъ народъ силенъ или слабъ, да се умножава ли, да бѫде ли годенъ за животъ или да загине. Царицата не работи; това вършатъ работниците. Дори тя не-